

Sara går rakst nedover gaten på vei til skolen. Hun har en vond klump i magen.

Dagen i forveien hadde hun overhørt mamma og pappa og de andre voksne prate sammen under husmøte de hadde hatt hjemme hos familien Nilsen.

Pappa hadde fortalt om hvordan sjefen hans hadde gitt han sparken noe få dager tidligere, fordi han hadde snakket om Jesus og spurt om han kunne be for en av sine kolleger. Denne kollegaen hadde klaget dette inn til sjefen og sagt at hun hadde følt seg manipulert og påtvunget noe hun ikke ønsket å ha noe med å gjøre. Det at hun hadde klaget på vondt i ryggen til pappa og hadde sagt at hun var villig til å prøve hva som helst for å bli bra igjen ble ikke nevnt til sjefen.

Tro. Det var noe en skulle holde for seg selv og drive med på søndager når det var fri og denne Jesus var ikke relevant på en arbeidsplass. Hadde sjefen sagt.

Det var så mye krig, elendighet og annet tull i verden i disse tider at det å skulle inkludere tros, eventyr kun for å gi folk falske håp om et bedre liv og helse var helt uhørt.

Han hadde måtte pakke alle sakene sine og gå på dagen.

Det virket som om det var mange andre kristne siste tiden som også var blitt sagt opp fra sine jobber eller utsatt for anklager pga sin tro.

Æsj. Sara som nå var 14 år kunne ikke helt skjønne greia. Joda hun var glad i Jesus hun. Hadde levd med han hele livet liksom. Men var hvert fall ikke kult å være den eneste kristne på skolen.

Hun hadde kun fortalt til ei som gikk i parrallell klassen at hun var kristen. Jenta hadde bare stirret på henne som om hun plutselig var blitt til et romvesen. Å hadde respondert at det bør du holde for deg selv om du ikke ønsker å begå sosialt selvmord.

Etter det hadde Sara valgt i ikke snakke noe mere om det.

Denne mandags morgen

kjente hun på denne vonde klumpen og uroen for hvordan pappa og familien skulle klare seg fremover.

Pga krigen mange steder i verden og trusselen over Norge fra Russland og det kraftige jordskjelvet som hadde vært for ett år siden og hadde skapt store ødeleggelse og påvirket økonomien og arbeidsmarkedet.

Det hjalp heller ikke på at myndighetene også oppmuntret veldig til å la seg bli chippet. De påsto at dette var helt genialt og ville gjøre alt av kjøp, salg og overføringer så mye tryggere og enklere da ingen skulle kunne hacket deg eller utgi seg for å være noe de ikke var.

Hun hadde hørt fra ungdoms-pastoren av dette var Dyrets merke og vi som var kristne Måtte ikke under noen omstendigheter få dette innsatt. Det var det samme som å gi fra seg billetten til himmelen hadde han sagt.

Men hvordan skulle de kunne få kjøpt mat eller ander varer eller få tak i andre ting de trengte om de ikke fulgte med i utviklingen.

Under middagen senere den dagen våger Sara og dele noe av sin bekymring med mamma og pappa. Mamma tar hendene hennes i sine og ser henne trøstende inn i øynene.

Vær ikke bekymret jenta mi. Gud vil sørge for oss og som kristne er vi en del av Kingdom Trust og nøds fondet.

Kingdom hva for no sier Sara som et stort spørsmålstegn.

Pappa kremter og tar ordet. Kingdom Trust er en kristen Stiftelse og fond som er som Nav men for Kristne.

Gud hadde i en drøm advart grunnleggeren av stiftelsen om at det kunne komme en nøds tid. Men at de troende tross krevende tider skulle klare seg bra.

Noen år etter hadde Gud vist samme person praktiske løsninger for hvordan de kristne, om de jobbet smart

sammen kunne være selvforsynte både praktisk og økonomisk og samtidig være mer uavhengig fra stat og kommune om det skulle bli behov for det.

Dette hadde hun tatt på alvor og tatt kontakt med kristne nøkkel personer rundt om i landet og sammen hadde de etablert en stiftelse, et fond for profitt, en handels portal som gav inntekter, så vel som arbeidsplasser og nettverk. De hadde til og med skapt en egen valuta de kunne bruke når de ikke lenger kunne betale med kroner og kort.

De hadde også lagt til side penger, mat og utstyr til et nøds fond slik Josef en gang hadde gjort i Egypt. På den måten hadde de sørget for at de kristne skulle kunne klare seg selv en god stund tross at de ikke fikk verken jobb eller penger fra den Norske staten.

Det hadde vært gjennom flere år et godt samarbeid mellom de kristne med felles fokus på å utvikle dette fondet. Mange hadde gitt tienden sin eller faste månedlige gaver.

Mamma minnet henne også på online butikken de pleide å handle fra som het VOGH. Den var et resultat av kristne tilbydere av varer å tjenester som hadde godt sammen og utviklet den og nå dermed var selvforsynte på mye av distribusjon, mat og transport. Alt av

overskuddet ble gitt til stiftelsen som forvaltet pengene i fond for mest mulig profitt og til et krisefond.

Sara husket den nettbutikken. Hun hadde fortalt fotballklubben sin om den og at her kunne de som club få seg et medlemsnummer og få alle mammaer og pappaer på laget til å handle der, for da kunne fotballklubben få cashback tilbake basert på omsetningen lagene handlet for.

Det hadde gjort at de mye enklere å kunnet dra på leir uten mange og lange salgs dugnader. Det hadde vært helt genialt.

Hun husket at Nettbutikken var drevet av Kristene men viste ikke at den var knyttet opp til Kingdom ett eller annet og at de hadde sørget for å tenke så langsiktig.

Sara så på mamma og pappa. Så hva betyr det at vi kan få hjelp fra Kingdom Trust?

Jo det betyr at vi nå kan søke om hjelp og støtte fra nøds fondet. Og de kan hjelpe pappa med å få en ny jobb gjennom deres store nettverks database som dekker hele landet.

I tillegg om det skulle det bli enda mer krise rundt forbi, som at evt krigen ble en realitet i Norge. Ville de også åpne de regionale mat og utstyrs lagrene å dele ut til dem som måtte trenge det.

Så du forstår Sara at Gud har sørget for sitt folk sier mamma. Han vil aldri forlate oss. Han har bare håp og fremtid for oss. Han viste hva som ville komme og han sørget for å gjøre oss forberedt. Og det arbeide Kingdom Trust har gjort er bare **noen** av de løsningene Gud har for at hans barn har det de trenger. Det er trolig mange andre troende rundt om i landet som har fått mange andre også gode løsninger fra Gud, som vil sørge for at utfordringer som kan skje, finnes det gode løsninger for.

Senere den kvelden når Sara står å pusser tennene, merker hun at hun puster lettere og at hun har fått en mer ro inni seg igjen.
Hun lukker øyene og ber en stille bønn.

Kjære Gud det er Sara. Unnskyld for at jeg ikke alltid tørr å stå for deg. Men jeg ønsker å være mye mere modig nå fremover. Takk Jesus for alle de som har vært modige å våget tro på de løsningene du har vist dem, slik at jeg og min familie i dag og fremover kan ha det vi trenger og at det finnes et Kristen nettverk hvor vi kan få den hjelpen vi trenger både praktisk og økonomisk.
Velsign alle dem som Jobber med Kingdom Trust og som bygger ditt rike på den måten.
Amen.

